

Μέσα Μαζικής Μεταφοράς: εμπόρευμα ή κοινωνικό αγαθό; Τα μέσα μαζικής μεταφοράς απαντούν στις στοιχειώδεις ανάγκες μετακίνησης που γεννά ο αστικός τρόπος ζωής. Για μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας η μετακίνηση με τα ΜΜΜ δεν είναι εναλλακτικός, ούτε ο καλύτερος, αλλά ο μοναδικός τρόπος πρόσβασης στην εργασία, στην εκπαίδευση και κάθε λογής διασκορπισμένη δραστηριότητα μέσα και γύρω από τις μητροπόλεις και τα αστικά κέντρα. Η ελεύθερη για όλους -χωρίς αποκλεισμούς- πρόσβαση στα ΜΜΜ (όπως στην υγεία, στην παιδεία και στα πεζοδρόμια που περπατάμε) εξασφαλίζεται μόνο μέσα από την κατοχύρωσή τους ως κοινωνικό αγαθό. Όταν δηλαδή παράγεται, οργανώνεται και προσφέρεται από την ίδια την κοινωνία έξω από τους όρους του κέρδους, της ελεγχόμενης πρόσβασης και των κοινωνικών αποκλεισμών. Ο κοινωνικός χαρακτήρας των ΜΜΜ εξασφαλίζεται όταν λειτουργούν στον αντίποδα της λογικής της κερδοφορίας, ακόμα και της οικονομικής βιωσιμότητας. **Δεν αντιμετωπίζουμε τις συγκοινωνίες και τις μεταφορές ως εμπόρευμα. Για μας, η καθημερινή χρήση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς είναι ένα αδιαπραγμάτευτο κοινωνικό αγαθό.**

«Αναδιάρθρωση και Εξυγίανση ΟΑΣΑ»: αναβάθμιση και αναδιοργάνωση ή απαξίωση και ξεπούλημα; Στα μέσα Δεκέμβρη ο Υπουργός εργολαβιών και παραχωρήσεων Ρέππας έστειλε σαφές μήνυμα μιλώντας για «αντιμετώπιση της παθογένειας των αστικών συγκοινωνιών», «περιορισμό του δημοσιονομικού κόστους», «πλεονάζον προσωπικό», «αντιμετώπιση του φαινομένου της εισιτήριο-διαφυγής», «αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας». Με άλλα λόγια, το κράτος εγκαταλείπει διακριτικά και τις μεταφορές (μετά την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια...κρατώντας μόνο την καταστολή!), κόβοντας επιχορηγήσεις, μεταβιβάζοντας ουσιαστικά το κόστος τους σε όσους έχουν περισσότερο ανάγκη. Δηλαδή, το κράτος «αθετεί την υπόσχεσή του» ότι όλα αυτά που μας έκλεβε, τουλάχιστον μέσω των φόρων θα τα επαναποθετούσε στα λεγόμενα «δημόσια αγαθά και υπηρεσίες». Πλέον, το κράτος δεν χρειάζεται ούτε αυτήν την υπόσχεση. Εν ολίγοις, «εκεί που μας χρωστούσαν, μας παίρνουν και το βόδι». **Η αύξηση του εισιτηρίου από την 1^η Φεβρουαρίου κατά 20% και 40% αντίστοιχα, η εντατικοποίηση των ελέγχων, οι μειώσεις προσωπικού και δρομολογίων, η κατάργηση γραμμών, το ξεπούλημα της δημόσιας γης για κάθε είδους εμπορική εκμετάλλευση, αποδεικνύουν ότι όταν μιλάνε για «γενικότερη παθογένεια» των αστικών συγκοινωνιών εννοούν τον κοινωνικό τους χαρακτήρα.** Μετά την συνειδητή υποτίμηση και υποβάθμιση των Αστικών Συγκοινωνιών (όπως και όλες τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας) ο δρόμος για την ιδιωτικοποίηση και το ξεπούλημα σε ιδιώτες, επιχειρηματίες και άλλα παράσιτα είναι πλέον ανοιχτός. Όποιος έχει λεφτά θα ζήσει. Οι υπόλοιποι....;

Αύξηση εισιτηρίων και αυτομείωση: Συναίνεση ή ανυπακοή; Σε μια ιστορική συγκυρία όπου η επίθεση όσων μας κυβερνούν είναι τόσο αβυσσαλέα, που καταπατά όχι απλά τα όρια της νομιμότητας, αλλά και αυτά της απλής κοινής λογικής, όπου η συνδικαλιστική δράση και η δυναμική διεκδίκηση των εργατικών δικαιωμάτων εξισώνεται με τρομοκρατική ενέργεια και διώκεται με τον (αναβαθμισμένο πλέον) τρομονόμο(!), όπου η μία απεργία μετά την άλλη κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές καταλύοντας στην πράξη και το πιο ισχυρό «νόμιμο» μέσο αγώνα των εργατών, με ποια λογική θα μείνουμε πιστοί σε μια νομιμότητα την οποία καταπατούν παράφορα οι ίδιοι μηχανισμοί που μας την έχουν επιβάλλει; Με ποια λογική θα αφήσουμε τον εχθρό μας να ορίσει τα μέσα με τα οποία θα αγωνιστούμε; Το σαμποτάζ και η πολιτική ανυπακοή είναι από τα σημαντικότερα μέσα αγώνα που έχουν κατοχυρώσει οι

αγωνιζόμενοι άνθρωποι και δεν θα έπρεπε να τα εγκαταλείψουμε τόσο εύκολα και αβίαστα στα πλαίσια μιας θολής έννοιας «νομιμότητας». **Προτείνουμε συλλογική ανυπακοή απέναντι στην αύξηση του εισιτηρίου, αρνούμενοι να πληρώσουμε για τις καθημερινές μας μετακινήσεις ή παραδίδοντας το ακυρωμένο εισιτήριο μας στον επόμενο επιβάτη.** Όσοι από τους ελεγκτές επιμένουν να διαχωρίζουν τους επιβάτες σε επιθυμητούς και μη επιθυμητούς, σε νόμιμους και παράνομους, θα μας βρουν απέναντί τους! Αν αντίθετα κατανοούν το δίκαιο του αγώνα αυτού και θέλουν να βρεθούν στο πλευρό αγωνιζόμενων επιβατών, δεν έχουν παρά να κάνουν λευκή απεργία, αρνούμενοι να κόψουν πρόστιμα σε όσους δεν έχουν εισιτήριο.

Τελικά μαζί τα φάγαμε; Μείωση ελλειμμάτων ή δωρεάν μεταφορές για όλους; Γνωστή η μέθοδος της εκάστοτε κυβέρνησης. Αρχικά, μεταμορφώνει τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας σε «ζημιογόνες», αφού εδώ και χρόνια έχει σταματήσει τις χρηματοδοτήσεις που όριζαν τον κοινωνικό τους χαρακτήρα, και τις αναγκάζει να δανείζονται από τράπεζες με δυσβάσταχτα επιτόκια. Μετά ρίχνει απ' τη μια τα βάρη της κακοδιαχείρισης στους εργαζόμενους μιλώντας για «ημέτερους, τεμπέληδες και υπεράριθμους» θέλοντας να ξεχάσουμε πως οι κομματικοί πάτρωνες χρησιμοποίησαν σε μεγάλο βαθμό τέτοιου είδους επιχειρήσεις και απ' την άλλη δείχνει τους επιβάτες ως υπεύθυνους για την οικονομική επιβίωση των εργαζόμενων στα ΜΜΜ. Στο τέλος, πετάει κι ένα «όλοι μαζί φάγαμε τα λεφτά» και ότι «πλέον θα μπει τάξη» και ο δρόμος για να πειστεί η κοινωνία έχει ανοίξει. Η στοχοποίηση των εργαζομένων στα ΜΜΜ ως «προνομιούχων και τεμπέληδων» και των επιβατών που αρνούνται την πληρωμή εισιτηρίου ως «λαθραίων» και «υπαίτιων για τη διόγκωση των ελλειμμάτων», αποπροσανατολίζει την κοινωνική οργή και δημιουργεί πλασματικούς εχθρούς μεταξύ των εκμεταλλευόμενων. **Οι αγώνες ενάντια στην απαξίωση και στο ξεπούλημα των ΜΜΜ, δεν αφορούν μόνο τους χρήστες-επιβάτες ή μόνο τους εργαζόμενους. Αντιμετωπίζοντας τα ΜΜΜ ως κοινωνικό αγαθό, απαντάμε στα ψευτοδιλήμματα «αν δ πληρώνει ο άλλος εισιτήριο, πώς θα ταΐσω εγώ τα παιδιά μου;» και «γιατί να πληρώνω εγώ για τους τζαμπατζή με κοινούς αγώνες των από κάτω της κοινωνίας, ενάντια στην υποβάθμιση των ΜΜΜ, στην οικονομική επιβάρυνση των χρηστών-επιβατών και στο τσάκισμα των δικαιωμάτων των εργαζομένων.** Πλάι στις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων στα ΜΜΜ, προβάλλουμε και εμείς τις δικές μας ανάγκες μέσα από τις δικές μας «απεργίες»:

**Αρνούμαστε να πληρώσουμε για τις καθημερινές μας μετακινήσεις
Παραδίδουμε το ακυρωμένο εισιτήριό μας στον επόμενο επιβάτη**

**Στέλνουμε μήνυμα ανυπακοής
απέναντι στην αύξηση του εισιτηρίου από 1^η Φεβρουαρίου**

**Δημιουργούμε σχέσεις αλληλεγγύης
μεταξύ των εκμεταλλευόμενων, επιβατών και εργαζομένων.**

**Αντιμετωπίζουμε συλλογικά και αλληλέγγυα
τους ελέγχους και τα πρόστιμα.
Απαιτούμε συλλογικά και έμπρακτα την κατάργηση τους**

**Δεν πληρώνουμε ούτε ένα ευρώ παραπάνω.
Ούτως ή άλλως, μας χρωστάνε, δεν τους χρωστάμε!**

ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ

(σαν τα πεζοδρόμια που περπατάμε)

ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ-ΟΛΕΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΒΥΡΩΝΑ, ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

blog: syneleysikatoikwnvkv.squat.gr

e-mail: tapitourgeio@gmail.com